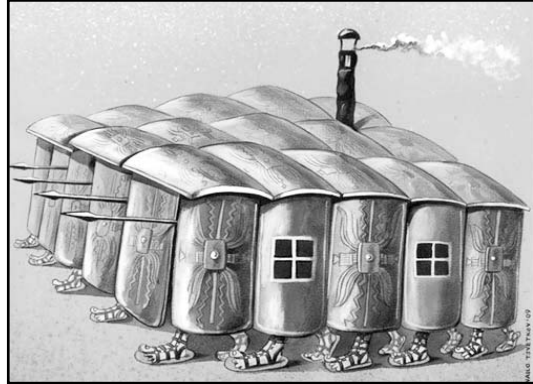

14 jel, ami arra utal, hogy háború várható

Magyarország liberális gondolkodói, akik szép számmal megtalálhatóak egyébként a jelenlegi kormánypártban is, gyakran hangsúlyozták abbéli véleményüket, hogy Európát semmilyen katonai veszély nem fenyegeti, ezért nem is kell arra felkészülni, s különben, ha bárki megtámad minket, akkor majd a NATO megvédi. Mi van akkor azonban, ha maga az Egyesült Államok által vezetett NATO törekszik arra, hogy kiprovakáljon egy háborút? Hiszen láthattuk az elmúlt évtizedekben egyetlen ország sem támadott meg egy NATO tagországot sem, ellenben az USA és a NATO aktív háborús félként lépett fel, háborúzott, bombázott porrá és néha meg is szállt egy-egy független nemzetet. Viszont most egy hatalmas háború réme fenyeget minket (s e sorok írása közben is csak reméljük, hogy eme szavak csupán túlzott félelmünk által szült aggodalmak), amelynek kitörésére sajnos napról napra egyre több aggasztó jelből következtethetünk.

A mai Ukrajna helyzete sokban emlékeztet a 2008-as Grúzia állapotára. Emlékeztetünk még rá, egy a Soros György és más amerikai „civil körök” által pénzelt 2003-as rózsás forradalom (nevezhetjük Majdan térinek is?) után kerültek hatalomra az Egyesült Államokban tanult, nevelkedett és ott is dolgozó Szaakasvili és kormányai, akik később háborút provokáltak Oroszország ellen Dél-Oszétia hovatartozása miatt (emlékeztetés a terület döntő többsége orosz, egyben orosz állampolgár, s népszavazáson 99% szeretett volna elválni Grúziától). A háború története ismert, amerikaiak elfegyverezték a grúz hadsereg egy részét, majd folyamatosan ellátták az országot, de ez sem volt elég, a grúzok öt nap alatt vereséget szenvedtek. Később az EU vizsgálatot indított, amelyből egyértelműen kiderült, hogy a grúzok kezdték a háborút, ahol Oszétia Oroszország segítségével védekezett.

Nos, ezek a volt grúz-amerikai állampolgárságú vezetők mostanra már grúz-amerikai-ukrán állampolgárok és az ukrán kormányban ülnek, s adnak minisztereket, államtitkárokat vagy rendőri vezetőket az ukrán nép számára. A volt grúz belügyminiszter, most ukrán belügyi államtitkár pedig ki is fejtette: azért ment Ukrajnába, hogy tehesse Oroszország ellen. És ne legyenek kétségeink, hogy az amerikai utasításokat ők kérdés nélkül

teljesíteni fogják, hiszen saját hazájukat, Grúziát is képesek voltak Oroszország ellen hadba léptetni, mit fognak tenni egy számukra idegen gyarmattal?

Eközben az Egyesült Államok Szenátusa elfogadta azt a törvényjavaslatot, amely felhatalmazza az USA-t, hogy felfegyverezze Ukrajnát, sőt NATO-n kívüli katonai szövetségesének nevezi, ami azt jelenti, hogy innentől minden Ukrajnát ért támadás (legyen az akár megelőző, vagy védekező jellegű is) az Egyesült Államok saját maga elleni támadásként értékelhet. Ez pedig az USA kezébe adja a NATO 5. cikkelyének életbeléptetésének kártyáját, aminek hatására de facto és de jure a NATO hadba lép Oroszország ellen.

Ez pedig nekünk, magyaroknak, különösképpen fájni fog, főleg, ha mondjuk ez éppen egybeesik azzal az időszakkal, amikor mi fogjuk védeni a Baltikum légterét, amiről már volt szó egy korábbi írásban. Sőt, a magyar légi-erőn kívül már az amerikaiakkal közösen szárazföldi hadgyakorlatokon vesz részt a Magyar Honvédség, mint a már említett Iron Sword-gyakorlat. Ezek a hadijátékok pedig kiváló alkalmat teremtenek arra, hogy az Egyesült Államok újabb katonákat és harci eszközöket tartson Oroszország szomszédságában.

Az sem nyugtathat meg minket, hogy eközben Hende Csaba honvédelmi miniszter úgy módosítaná a Honvédelmi törvényt, hogy békeidei és minősített idei működés mellé beemelné a válsághelyzeti működés fogalmát, hogy a Honvédség felkészülhessen egy esetleges háborúra (az USA érdekei szerint).

S, ha már említettük az Egyesült Államokat, akkor jegyezzük meg azt a tényt, hogy az Egyesült Államok jelenleg is több katonai bázist is fenntart Európában, a számok egészen döbbenetesek, összesen közel 200-220 amerikai katonai létesítmény, közel 66 500 fő katonával, amely számokban még nincs benne a nyártól megindított folyamatos csapatnövekedés, s azóta Németország, Görögország, Olaszország, Hollandia, Egyesült Királyság, Spanyolország, Bulgária és Portugália mellett amerikai csapatok (szárazföldi és légi-erővel egyaránt) jelentek meg Romániában, Lengyelországban és a Baltikumban. Eközben Oroszország egyetlen egy fegyverest sem állomásoztat az Egyesült Államok közelében.

A Pentagon és az amerikai Szenátus viszont nem elégedett a több mint 70 000 amerikai katona jelenlétével, és a múlt hét folyamán már arról beszéltek, hogy a 24 éve kivont közép-távolságú nukleáris robbanófejű rakétákat ismét vissza kell helyezni Európába, ezek a nukleáris fegyverek méltóképpen nevezhetők a hidegháború utolsó szakaszának jelképeként is. Eközben természetesen ne feledjük, hogy az amerikaiak továbbra is Európa öt országában tárolnak bevetésre kész B61-es nukleáris gravitációs bombákat, amelyeket be lehet vetni F-

16/18-asokról, és a német/angol/olasz Tornado típusú harci repülőgépekről, így kijelenthetjük, hogy az Egyesült Államok jelenleg is atomfegyverek bevetésére képes eszközökkel rendelkezik (s akkor még nem beszéltünk az Északi Sark alatt meghúzódó Ohio osztályú ballisztikus rakétahordozó atommeghajtású tengeralattjárókról) Oroszország közvetlen közelében, amely azért komoly fenyegetés.

Itt kell megemlítenünk még a médiában folyó csendes, vagy kevésbé csendes „háborút”, ami az emberek, a nép meggyőzéséért folyik, egyfajta kondicionálásképpen. A már említett ferdítések tucatjai (Oroszország atomfegyverek szállítására alkalmas repülőgéppel repült nemzetközi vizek felett, miközben nem beszélünk a már itt lévő 200 amerikai atomfegyverről stb.), sőt egyes esetekben a döntéshozók befolyásolására is erős jeleket láthatunk, hiszen éppen a héten tudhattuk meg Gyöngyösi Márton jobbkios képviselőtől, hogy a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálatok is manipulálva tájálja a híreket az Országgyűlés Külügyi bizottságának tagjai számára: konkrétan a finn államelnök szavait másították meg, mintha élesen kirohant volna Oroszország ellen, szinte háborús retorikával vinné Finnországot a NATO karjaiba, miközben éppen az ellenkezőjét mondta: Finnország nem akar a NATO tagja lenni, Oroszország be-berepülései, katonai jelenléte pedig természetesen a térségben, sőt azt is megemlítette, hogy az erőltetett szankciós politika árt a finn gazdaság számára. Tudjuk, hogy a magyar szolgálatok sok esetben partnerszolgálatoktól (nevezük nevén, a CIA-tól) kapnak híreket és információkat, így az Egyesült Államoknak itt is megvan a lehetősége arra, hogy manipulálja a magyar törvényhozásban helyet foglalókat (és persze akkor nem is beszéltünk még a lehallgatásokról és nyomásgyakorlásokról).

Természetesen Oroszország is nagyobb fegyverezést vonultatott fel a saját határain belül, hiszen, ha a szomszédban megjelenik egy 70 ezres idegen haderő, akkor azért illik gyanakodni.

Ebben a feszült légkörben viszont az Egyesült Államoknak és európai kiszolgálóinak rá kellett jönniük, hogy a szankciós politika nem tudja megroppantani Oroszországot, sőt olyan kellemes meglepetésekkel is járt, mint a török-orosz energetikai közeledés (s sajnos viszont hazánkra nézve kellemetlen Déli Áramlat elvesztése, de az amerikai szövetségeseink minket úgyis csak feláldozható bábuként tartanak számon, akit úgysem árt megrendszabályozni). Az olajár mesterséges manipulációjával viszont érzékeny csapást tudtak mérni Oroszországra, arra számítva, hogy a hatalmas országban majd tüntetések, demonstrációk kezdődnek, esetleg „civilszervezetek” rásegítésével pedig megindulhat egyfajta lázadási hullám, amelynek célja a jelenlegi orosz kormányzat megbuktatása.

A felületesen felsorolt jelekből egyetlen egy is félelemre int, de így elolvasva, egyre jobban elénk tárul a háború rémképe, amit csak megerősít az is, hogy minap Lázár János, a magyar miniszterelnökséget vezető miniszter is legvalószínűbb foratókönyvként említette a háborút.

Forrás: Alfahír – kuruc.info

A hanyatló világ urai a „hiteles tájékoztatás” bari-kádjain

Azt írta a cionvilágsajtó - és benne a mi gyarmati „világlapjaink” (Hir24, Origó és a többi „véletlenül” egyformán gondolkodó, mélyen demokrata és „értékalapú médiabüszkeségünk”) -, hogy a világpiacon nagy mennyiségben megjelenő olcsó amerikai olaj döntötte be az orosz valutát, a rubelt. Mint tudjuk, ezen „újságok” esetében az a főszabály, hogy magyarázataik még véletlenül sem esnek egybe a valósággal, és legfeljebb csak abban mutatnak irányt, hogy mi az, ami biztosan nem igaz.

Ez az újonnan kreált „világmagyarázatuk” megint nagyon mélyenszántóra és hitelesre sikeredett. Valahogy meg kellett magyarázni, hogy miért véletlenül éppen az esküdt ellenségévé vált Oroszország pénze ingott meg. És szinte biztos, hogy nincs ennek köze az ukrán konfliktushoz, a Krímhez és a közben kialakuló hidegháborús hangulathoz. Ő dehogy, mindez csak „véletlenül” alakult így, mivel az „orosz alapanyag-termelő szektor erősen kitett” a világpiaci áringadozásoknak.

Nézzük csak meg egy kicsit közelebbről a dolgot, hogy mennyi igazság van ebben? Hát, mint általában, azt kell mondanunk, hogy nem csak, hogy egy szó sem, de inkább egy betű sem.

Vegyük sorban a dolgokat:

Való igaz, hogy az USA kőolaj-kitermelése az utóbbi pár évben napi 4 millió hordóról több mint 9 millió hordóra futott fel a palaolaj-technológia kiteljesedése következtében. De ez a mennyiség nem jelenik meg a világpiacon eladói kínálatként, mivel az USA elsősorban a méretes importjának kiváltására használja. Az össztermelésben természetesen érezteti hatását, de közel sem akkora mértékben, hogy összenyomhatná a világ egyik legnagyobb valutáját.

Hogy ez a palaolaj olcsó lenne, nos, ez megint egy komoly csacszkaság. Mindenki ismerheti az ezzel kapcsolatos váltószámokat, nevezetesen, hogy a palaolaj kitermelésbe bevitt 1 egységnyi energia kb. 8-10 egységnyi energiát reprezentáló olajat termel. Ugyanez az arány a hagyományos olajbányászatban kb. 1 a 40-hez. Tehát a palaolaj-kitermelés fajlagos költsége többszöröse a hagyományos kitermelésnek.

És ha ez az amerikai olajbumm ekkora hatással lenne a világpiacra, akkor az olajtermelők valutái közül miért csak az orosz valuta ingott meg? Miért nem ingott meg a szaúdi, a kuvaiti, az emírségbeli és a venezuelai? Hiszen az ő gazdaságuk még az orosz gazdaságnál is sokkal egyszálalibb. Az oroszoknál azért van egy kis mezőgazdaság, gépipar, fegyvergyártás, miegymás. Ezeknél pedig csak az olaj van, meg 500 köbkméter homok és két tucat tevé. Hát hogy van ez, bankár-elvtársak?

Nos, a válasz egyszerű. Azért, mert nem az olaj ára ingatta meg a rubelt. Hát akkor micsoda az a beste csúnyaság, ami egy 150 milliós ország valutáját néhány nap alatt ennyire el tudja intézni?

Hát a FED (a cionék tulajdonában levő amerikai jegybank) által létrehozott és pénzzel bőven kitapétázott sokezeres külföldi alap, befektetési alap, értékpapír és biztosítási cég, amely afféle pénzügyi nehéztüzérségként nekiesett a rubelnek. Shortolgatással és sok más monetáris módszerrel „vé-

letlenül” mindegyikük tevékenysége az orosz valuta alatt fűrészelt a fát. Ez teljesen hasonló volt ahhoz, amikor a forintot húzták a mélybe egy pár évvel ezelőtt, csak itt sokkal nagyobb összegeket vittek bele ezekbe a „spontán folyamatokba”. Billió dollárhegyeket kellett megmozgatni ahhoz, hogy egy ilyen hatalmas deviza- és értékpapír-tartalékkal rendelkező ország pénzt így hanyatt döntse. De ez nem lehetett számukra gond, hiszen - a FED által - korlátlan pénzforrással rendelkeznek. De természetesen mindez csak „összeesküvés-elmélet” hiszen semmi bizonyíték nincs arra, hogy ez a sok „jóindulatú és makulátn”, Soros György-féle bankárember „összebeszél volna”, hogy válságba taszítsák a beste Oroszországot. Ők illet sosem tennének, és csupán a véletlen és a spontán bekövetkező folyamatok eredményezték azt, hogy mind a 43 ezer alap egy időben ugyanazt csinálta.

És bankárék ezt rezzenéstelen arccal bele merik mondani a világ szemébe. És meg kell hajolnunk színészi kvalitásaik előtt, mert nem röhögik el magukat közben.

És röhögni sajnos a világnak sincs sok oka, mert - ezzel eközben - egy hatalmas konfliktus felé lökik egész Euráziát. Más nemzeteket maguk előtt tolvaj próbálják meg vissza és a javukra fordítani az egyre ijesztőbb ellenük dolgozó nemzetközi történéseket.

És nem ők az elsők, akik belebuknak a történelem elleni hadakozásba.

Csak sajnos eközben sok kis nemzet is megsérülhet, akikre nagy ívben tesznek a demokrácia bajnokai.

És mint tudjuk, az az ország, amelybe egy kis „korrupció-ellenességet és demokráciát” injektálnak, ott hamarosan polgárháború lesz. Nekünk valahogy, ki kellene maradnunk ebből. Itt, Európa közepén, a Hadak Utján.

Vajon mik az esélyeink?

Szende Péter – Kuruc.info